

La 26 aprilie 1986, două explozii au zguduit reactorul cu numărul 4 al centralei nucleare de la Cernobîl. În timpul incendiului, care a mistuit reactorul timp de zece zile, au fost răspândite în atmosferă cantități uriașe de substanțe radioactive. Nu există date oficiale privind numărul total al victimelor acestui dezastru - se știe, însă, că 25.000 au murit numai după ce au participat la decontaminarea zonei.

Accidentul s-a produs în timpul unui test de siguranță — o procedură greșită a determinat o creștere dramatică a nivelului energetic: învelișul de grafit al reactorului a luat foc, iar produsele fisiunii radioactive au fost aruncate în atmosferă printr-o explozie violentă, 31 de oameni murind pe loc.

Efectele pe termen lung ale celui mai grav accident nuclear din secolul XX au lovit mii de oameni și continuă să facă victime. Belarus a fost țara cel mai grav afectată de dezastrul de la Cernobîl, deoarece până la 70 la sută din precipitațiile radioactive au căzut pe teritoriul acestei țări. Nici România nu a scăpat de efectele catastrofei, măsurătorile efectuate la vremea respectivă înregistrând o creștere foarte mare a radiațiilor, chiar de 10.000 de ori mai mari decât valorile normale înregistrate. Nu sunt statistici cu privire la românii care au avut de suferit ca urmare a accidentului nuclear, dar specialiștii sunt de părere că există o legătură între acesta și creșterea cazurilor de cancer și leucemie.

Centrala nucleară Cernobîl este situată la 18 km nord-est de orașul Pripiat și la 16 km de frontiera Ucrainei cu Belarus, respectiv la 110 km nord de capitala Kiev. În urmă cu 30 de ani, centrala lucra la capacitate maximă, adică cu toate cele patru reactoare, fiecare cu o capacitate de producție de 1GW pe zi. Centrala acoperea la vremea respectivă 10% din necesarul de energie al fostei republici sovietice. Construcția centralei a început în 1970, primul reactor fiind terminat în 1977. În 1986, alte două reactoare se aflau în faza de construcție.

La 25 aprilie 1986, reactorul nr. 4 funcționa la capacitate completă, iar operațiunile se derulau absolut normal. Energia produsă cu ajutorul aburului era dirijată către turbine și generatoarele de energie. Treptat, operatorii au început să reducă nivelul energiei, pregătindu-se pentru un test. La 12 ore după inițierea operațiunii de reducere a nivelului de energie, reactorul funcționa la 50% din capacitatea sa. Nu mai era necesară decât o singură turbină pentru a prelua cantitatea scăzută de abur, iar turbina nr. 2 a fost oprită. În mod normal, procedurile de realizare a acestui test ar fi necesitat reducerea capacității reactorului la 30%, însă autoritățile din domeniul energetic nu au aprobat acest lucru, pentru că, se pare, exista un alt loc unde era necesar un consum de energie ridicat. Reactorul a rămas setat la 50% din capacitatea sa pentru o perioadă de alte nouă ore, timp în care computerele și sistemele de siguranță au fost închise.

Sursa:infomm.ro